

МАКЕДОНСКАТА СВЕТИТЕЛКА ПРЕПОДОБНА ПАРАСКЕВА

Османлиите се замориле изнаоѓајќи разни начини на мачење, но Злата не се изморила. Ја обесиле наопаку, со главата надолу, а под неа ложеле оган за да се задуши од чадот. На крај, телото на Злата го обесиле на дрво и го исекле на ситни парчиња. Парчињата од нејзините свети мошти христијаните тајно ги собрале и ги сохраниле на чесно место.

Света Злата настрадала за верата православна и за својата татковина во октомври 1795 година. Замислите на Злата Мегленска за зачувување на прадедовската вера и за слободна татковина се остварени по нејзината смрт. Мислите на нејзиното срце преминуваат од род во род и го покажуваат патот по кој треба да се оди.

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

СВЕТАТА МАЧЕНИЧКА ЗЛАТА МЕГЛЕНСКА

со страдања на Великомаченица". Тамошниот османлиски великодостојник, ја забележал нејзината ретка убавина и решил насилно да ја потурчи и да ја присвои. Дознал дека таа со некои жени отишла в планина за да наберат дрва и веднаш со аскерот заминал да ја грабне и да ја одведе во својата кука. Ја убедува да премине во исламската вера, ветувајќи ѝ дека ќе се ожени со неа, а доколку не го направи тоа ќе биде изложена на тешки мачења. Но, Господ ги урива нечести-

пред светот и замолкнат во темниот пекол. Верната Христова Невеста, верна на својата татковина Македонија и на својот народ, секогаш пред себе го гледала Господа, го повикувала и го прославувала. Таа храбро го одбила Османлијата со зборовите: "Јас верувам во Христос, и Него Му се поклонувам, и единствено Него го знам за Женик мој; Од Него никогаш нема да се откажам, и да ме ставите на илјада мачења и да ме исечете на ситни парчиња".

"Зла смрт го снаоѓа грешникот, а оние кои го мразат праведникот ќе загинат".

ВО НЕБЕСНИТЕ ДВОРОВИ ГОС

Света Великомаченица Злата Мегленска! Стројна убави македонска девојка! Храбра, мудра, со мудроста Христова. Името Твое е Светителка и Бог те удостои со светителски венец на славата, зашто му остана верна на Бога и на твојот народ. Името Твое е Македонка, зашто го даде својот

живот за својата татковина Македонија. Името Твое е Злата, зашто си златна не само по името, туку и по срцето златно и богобојажливо.

Света новомаченица Злата Мегленска е родена во село Слатина, Мегленско. Нејзината необична убавина била "повод нејзиниот живот да се украси

вите мисли на незнајбошците, ги спречува нивните зли намери. "Зла смрт го снаоѓа грешникот, а оние кои го мразат праведникот ќе загинат". Зборовите од устата на Османлијата се неправда и лукавство. Тој не сакал да се вразуми. Тој не се плашел и не се гнасел од зло, но засекогаш е засрамен

Попусто биле солзите на нејзините родители и сестри. Злата не заплакала, ниту се поколебала во нејзината прадедовска вера. Се вивнала благородната душа на Злата над солзите родителски во прегратките на Господ Исус Христос. Османлијата наредил да ја фрлат в затвор и да ја камшику-

ваат. Три месеци, секој ден, со камшик го ранувале нејзиното тело, кое ја натопувало земјата со крв. Од нејзиниот грб ја излупиле кожата во вид на ремени и ги закачиле пред нејзините очи, да ги гледа и да се исплаши. Усвителе железна прачка, па со неа ја прободеле Злата од едното до другото уво. "Чад излегуваше низ носот и устата на Светата Великомаченица", но и силна молитва кон Бога: "Господи Исусе Христе не ме оставај во рацете на нечистиот и не дозволувај да ме совладаат телесните страдања". Господ ја покажал милоста Своја кон оние кои Го познаваат, и правдата Своја кон оние со чисто срце. Бог го услишал гласот на нејзината молитва кога повикала кон Него. Господ бил нејзина крепост, нејзин штит, тој ѝ давал сила да издржи до крај. Тој ја поткрепувал душата на Онаа чии раце биле невини и чие срце било чисто македонско. Светогорецот проигумен отец Тимотеј го молел Бога да ја удостои Злата да заврши богоугодно.

Османлиите се замориле изнаоѓајќи разни начини на мачење, но Злата не се измориле. Ја обесиле наопаку, со главата надолу, а под неа леле оган, за да се задуши од чадот. На крај, телото на Злата го обесиле на дрво и го исекле на ситни парчиња. Парчињата од нејзините свети мошти христијаните тајно ги собрале и ги сохраниле на чесно место.

Света Злата настрадала за верата православна и за својата татковина во октомври 1795 година. Замислите на Злата Мегленска за зачувување на прадедовската вера и за слободна татковина се оствариле по нејзината смрт. Мислите на нејзиното срце преминуваат од род во род и го покажуваат патот по кој треба да се оди. Светителката се слави на 26 октомври.

Во Република Македонија,

и Преподобна Параскева-Трновска. Третата светителка се слави на 14.10/27.10. Родена е во градот Епиват во Тракија. (Името го добила затоа што

литви кон Бога и со пост го истошила своето тело и го потчинила на духот.

"Го засака пустинскиот и тих живот и ревнотно тргна по

рови со мудрите девојки, стојќи пред Христа, моли се за нас кои го почитуваме твојот свет спомен". (Тропар-химната на Светителката)

Вооружувајќи се храбро, со силна вера и со крсниот знак, одејќи по пустинскиот песок со боси нозе, со искината облека, не плашејќи се од сверовите, студот, жештините, гладот, чувствувајќи ја Божјата благодет, се украсила со доблести и го победила ѓаволот. "Христос се вселил во неа, со Отецот и Светиот Дух и престојувале во неа како во Света Своја Црква". Пред смртта ѝ се јавил Божји ангел и ѝ рекол да се врати во татковината каде што ќе го предаде своето тело на земјата, а со душата ќе се пресели кај Господа. Се вратила во родниот крај Епиват и се упокоила во XI век. Нејзиното тело било погребано во близина на морскиот брег. Но, жителите на Епиват, подоцна на истото место го погребале и распадатото тело на еден морнар. Света Петка на сон му се јавила на Христољубивиот Георгие и му рекла да ги земе нејзините мошти и да ги изложи на достојно место. Маките на кои била изложена Света Петка во пустината само Бог ги знае. "Бројни се маките на праведниците, но од сите нив Господ ќе ги спаси. Господ ги чува сите коски нивни; ни една од нив нема да се строши". Со торжествена свеченост, светите мошти на Света Петка биле откопани и свечено положени во црквата на "Светите апостоли Петар и Павле", во Епиват. Во 1238 година биле пренесени во Трново, а подоцна во Романија, Србија и Цариград. Во 1641 година, по барање на молдавскиот војвода Василие Лупул, биле пренесени во градот Јаш во Романија. И денес чесните мошти на Светата преподобна Петка (Преподобна мајка Параскева) се наоѓаат таму и се положени во црквата "Три Свети Ераиси".

ПОД ГИ ЧУВА ПРАВЕДНИЦИТЕ

во месноста Сарај, се наоѓа Божји храм посветен на Света Великомаченица Злата Мегленска.

Света преподобна Параскева-Петка

Постојат три светителки со исто име Параскева-Петка и тоа: Преподобна маченица Параскева-Римјанка, Св. Великомаченица Параскева-од Иконија

била родена во петок.) Милосрдната девојка поверувала во Христа и се заветила да живее во девство. Заминала на ацилак во Светата Земја, каде гледајќи ги Божјите бесмртни дела, решила да живее строг подвижнички живот. Долги години останала во Јорданската сува и жешка пустина, каде што со мо-

Христа, Твојот жених. Неговиот благ јарем во својата младост примајќи го, со крсниот знак храбро се вооружи против духовниот непријател. Со испоснички подвизи, постот и молитвите и солзните капки, си го изгаснала жарот на страстите, достоинствена Параскево. И сега во небесните дво-

Илјадници луѓе од цел свет и низ сите векови се поклонуваат на светите, нераспадливи и чудотворни мошти на достоинствена Света Петка.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд